

[H. P. Johansen.]

saadant var nødvendigt ved en Forflyttelse senere, naar den paagældende gennem flere Aars Arbejde har vist, at han magter Opgaven og er egnet til Arbejdet. Jeg kan altsaa anbefale § 5, der efter min Opfattelse er Lovforslagets vigtigste Paragraf.

Yderligere skal jeg lige nævne, at § 2 aabner en Mulighed for, at der ved Fængsler, Døvvstummeanstalter og lignende Institutioner kan ansættes Præster, der ikke opfylder de almindelige Betingelser, naar disse Præster har aflagt en Prøve over for Biskoppen og har Biskoppens Anbefaling.

Jeg kan ogsaa anbefale den Bestemmelse, der her er Tale om, men under Behandlingen af dette Spørgsmaal, altsaa om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, kunde det naturligvis være meget nærliggende at komme ind paa Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Det er et Spørgsmaal, der ofte har været drøftet. Det har været drøftet her paa Rigsdagen — saa vidt jeg erindrer, har der endda været fremsat Lovforslag i saa Henseende —, og det har ogsaa været drøftet ude i Menighederne, hvor der, kan man næsten sige, har været stemt baade paa Kryds og paa tværs angaaende dette Spørgsmaal. Det er ligeledes et Spørgsmaal, der var stærkt fremme i Det kirkelige Udvalg, hvor der blev foretaget adskillige Afstemninger desangaaende. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at de Medlemmer af Det kirkelige Udvalg, der repræsenterede det Parti, jeg tilhører, Socialdemokratiet, ikke var Modstandere af at give Kvinder Adgang til at søge Præsteembeder. Jeg forstaa, at det, som Følge af det Samarbejde, der er etableret mellem de fem Rigsdagspartier, er nødvendigt, at man kun gennemfører Ting, om hvilke der er almindelig Enighed. Men det forhindrer naturligvis ikke, at man i et Udvalg kan tale om Spørgsmaalet og undersøge, om Opfattelserne i saa Henseende er kommet hinanden nærmere, end de har været tidligere, og jeg skal tilføje, at hvis der er Ønske om at faa nedsat et Udvalg, hvad der vistnok er, skal jeg tillade mig paa et senere Tidspunkt at stille Forslag om Nedsættelse af et saadant.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Landstinget.

Jefsen Christensen: Det foreliggende Lovforslag omhandler Forhold inden for den danske Folkekirke, der er af forholdsvis ny Dato.

Forud for 1920 krævedes der for at

kunne blive Præst i den danske Folkekirke, at vedkommende havde bestaaet teologisk Embedseksamen, at han førte et sædeligt Liv, var fyldt 25 Aar, havde dansk Indfødsret, samt at han havde bestaaet visse Prøver af forskellig Art. Fra Aldersgrænsen kunde der dog dispenseres. Først i 1920 blev Fordringen om at skulle have taget teologisk Embedseksamen som et ubetinget Vilkaar for at kunne blive Præst i Folkekirken lempet ved den Lovgivning om Adgang til Præsteembeder, som tog sin Begyndelse dengang.

Baggrunden for den Lovgivning, vi behandler her i Dag, var Frygten for, at der ved de sønderjyske Landsdeles Genforening med Moderlandet ikke skulde være tilstrækkeligt mange Mænd med bestaaet dansk teologisk Embedseksamen til at tilfredsstille Behovet af Præster. Som Følge deraf blev der ved Lov Nr. 349 af 28. Juni 1920 og ved midlertidig Lov Nr. 365 af 28. Juni 1920 aabnet Adgang for andre end danske Teologer til at faa Præsteembeder i Sønderjylland. Ved Lov af 10. September 1920 blev det bestemt, at der skulde nedsættes et Udvalg til at stille Forslag om Ændringer i de bestaaende Bestemmelser om forskellige kirkelige Forhold, navnlig med Henblik paa Opnaaelsen af ensartede Regler for de sønderjyske Landsdele og det øvrige Land, saa vidt som dette var muligt. Dette Udvalg afgav Betænkning ved Udgangen af December 1921, hvilken Betænkning var ledsaget af et Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

Den 30. Juni 1922 udkom derefter Lov Nr. 285 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken til Afløsning af de midlertidige sønderjyske Love af 1920. Denne Lov overførte Mulighederne for, at andre end Teologer kunde faa Adgang til Præsteembeder, til hele Landet. Loven skulde revideres 5 Aar efter, men bortset fra en mindre Ændring, der blev indført i Loven 1928, blev den tilsigtede Revision med en permanent Lovgivning for Øje ikke gennemført, før Det kirkelige Udvalg blev nedsat i 1928, hvorfor Sagen blev henvist til Behandling i dette Udvalg til nærmere og mere indgaaende Drøftelse. Da Det kirkelige Udvalg først har afsluttet sit Arbejde i indeværende Aar, har Lov Nr. 285 af 30. Juni 1922 derfor bestaaet saa godt som uændret siden dengang.

I Bemærkningerne til det nu foreliggende Lovforslag oplyses det, at der, paa Grundlag af de midlertidige Love af 1920 og paa Grundlag af Loven af 1922 om Adgang for Mænd uden teologisk Embedseksamen til